

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 6 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1911-1912-1913
Kjördæmiskipan 1911

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

11pt.indd78

þess hevðu børn. vettur og højvængi hefur verit myndat
þjóðin um undi heldur hefðu bort, at þeiri höft yrði ó-
lögt, heldur en at børn. vettur varin myndatur svo
sem mið er aðst. B-II 1054. Þá var hlyttir þó at bægia
rént. stættum frá børn. vettu. Gómlar rökur f. børn.
vettu hýja B-II 1054.

Einar fínssinn. s: t: g: a: v: e: r: t: og a: k: u: g: a: v: e: r: t: at lejosa
alla fum. til a: d. með blutfallsbørn. um land allt. Þjóðin
götur Islandi und:ð a: með með spæta fyrirkomulag. Fán
um undu sitja fær at mið er gamlið um battismanna-
þjóðan, ein kanni virk. Þetta verit grunnið og góð-
ir með : mörgum tilfelli um, en ekki fær, sem
miða best, hvar skönum kveppir at : fjarðsökkun
og atvinnuleg., né hvar fjöldum um fyrir hestur
alment. Hjörðaninn um undu missa fum. - Þó aldrei
vara seðja megi, at allir eingi tiltölu : færin um-
battismanna hunka, sem : a: d. satu, og um þjóðin
ekki gera sig a: meða með fari björðanna skiftingu,
sem af fesser leitir. - Völl hefst semaf. t: ll. g: g.
um 7 og 7 fum. en fær sem misra ar fyrir, at
það áker. yrti fum. at fulli i a: d., ennar eg ekki
leggja ut : at fylgja fær. Með miðum antill. 10 og 4.
B-II 1060-1. Með børn. v. hýja, gamlið rökendur. B-II 1061-2.

Stjórn. - 1911.

Jón Þóresson (S.-Mál.) Sta. Th. sagt: at vottavarn at fyrst varin fannig sunrett, at fyrir gat: komið at fari sunn. van hugræt I., en fari telf: fyrir áhuga málmum fíjófármánum. Eg er hev alveg að gagnstaðri skotum. Fessi Skotana misunum er grundvöllur fessi ósamkornilegs, sem um miðst er, og hevn att: at leggja hvort og bokbláin galavist f. fíjófánum sva at spær gatn skorit nið fari, hvor stefnum er huggi-legri. Hinsvo. hefur teknist at vaska fessum grundvelli vornlega vit meðfert miðsins, og hefur fari spilt ut fari. Ítrækur sunn samþorði milli vínarhunnar hoss-véttar og og dildaskipunarmánum. — Vart: fyr. sunn spilt og fari fjar fyr. okkar f. d. umg betta at viti sunn og greifa at hv. eigin fari. B. II 162-4.

Jón Þóresson N. Mál.: Aðalægr.: miðinum sunn skipum a-d. Um vornlegan stefnumum at veta: Fransökum sunnovo., en held hinna. Hvorin tvæggja hafa miðst til eins mals. Mikil áhrif sunn fari hafa á gang miðanna fransökum hvor stefnum vartur ofan á. Hellast einhvægt at fari at hafa a-d. frysilega skipta. Áhinn dant frestrin á leggugjumum meðan dómumálast. Danar vor 'Islands-va. Að lejora a-d. blætfullhorn.

Hljóðskrif

um land alt til 12 ára, hvort sem alg. er vafðið á því
 tímabili ót að ekki, geti leitt til einræðs: deildarmi og
 gerðarðs mið a.d. um gres mikils varðandi fyrjmál.
 Þetta á at gres góð mál og fyrjólegur yrði deildarmi
 i a.d., enk spess sem slík skýrum geti orðið til
 : Þessar eru stjórnar: varí at vanta. Og f mikil
 ært ír kosturum t.d. at deildarmi yrði vitsigur,
 hevur mið hryppa politíku og blutdrogni. En hryppa-
 politíkin verður ókei útlakant með minn horn-
 fyrirkomul. Þetta fer at alli aftur hreyfumi og
 hryggunarhátt: fimm. Þá var fimm. varin hreiddar og
 hevur þeir heftu mest fylgi innanliða hafa áhrif
 á þá. Standur stórgreið af spessa stöðvarna aðfis
 e.d. við þá hafa þingið: tveimur deildum, meðin
 vanta betur at hreyfum fannig en í einni malet ofu.
 En mið hafa báðar deildir frjálslega skiptar. Þorth.
 g.f. að. eru mið hennar til. Þvíst ekki mið at geta
 greitt friv-atkv. ef till-falla og sva mun vanta um
 flimi fimm. Hæt ur hér engin undin hryppa, heldur
 ur hér bjóinn málseins. B-II 1064-6.

Björn Þorláksson Þórarinn sonn: heldur manni en karlur,
 og en þei engin hæta á heimildarskjum sé mið vög
 aðgreið um þem kostverðtar. Tífljóðin engar spærra stö-
 raga, fæt en nöggumur kennung. Nái; borth. ókei ekki
 frans at geyma, vext ey i mið: Þórarinn. B-II 1064

Stýður - 1911.

B. II 1067.

Bj. Skrikt tök aftur borth. sinn ~~út~~^{með} 11. gr. (s. 90.)

Athugið. Þau annars vegar:

Borth. me. ~~út~~^{með} 9. gr. (s. 90) var feld ~~með~~ 13. að hev
aðagr 12. B. II 1067, og var borth. ~~út~~^{með} 9.6 fær með
fallin. B. II 1068. Þá og borth. me. ~~út~~^{með} 9.10 (s. 90),
nema síðasta megr., og fyrsta borth. me. ~~út~~^{með} 9.23
(s. 91). B. II 1068.

Borth. 9.8. Tíð. ~~út~~^{með} 9.6 (s. 93) feld með 13. gegnum
þótt fær með fallinum borth. henni ~~út~~^{með} 9.10 (s. 93).

Borth. 1068. Þá spal-b-a meðst. b-a 1. 2H
borth. líf. o. fél. ~~út~~^{með} 9.9 (s. 91-2) feld með 13 gegnum
12. að hev. Þá var rögn og allan borth. færinn ~~út~~
~~með~~ 9.10 feldar. B. II 1068-q.

Borth. 9.8. Ó. fél. ~~út~~^{með} 9.11 um at vexta hýnum horn
meðt van ~~van~~^{van}. B. II 1069, en hinan borth. færinn
~~út~~^{með} 9. feldar. (s. 93)

Borth. 9.8. Þá. ~~út~~^{með} 9.11 ~~sjálflíffar~~^{líf}. B. II 1069;
svo og borth. me. ~~út~~^{með} 9.11. B. II 1069.

Borth. me. (s. 91) og líf. (s. 91) ~~út~~^{með} 9.12 ~~van~~^{líf}.
B. II 1070. (s. 91)

Borth. me. ~~út~~^{með} 9.15 varatill ~~van~~^{líf}. B. II 1071

Borth. 9.8. ~~út~~^{með} 9.17 (s. 92) ~~van~~^{líf}. B. II 1071.

Borth. 9.8. ~~út~~^{með} 9.23 (s. 92) ~~van~~^{líf}. B. II 1072 og afhæf

H. pl. - 1072

Bott mei mið 323 fær meit gallin. Mið bott. re. samþ.
B. II 1072.

Allur bott mið að keumum frá skarði heldur.

B. II 1071-2.

(Op. a) Fru. gosning breytt samþ. meit 1g. atker.
agagn le. og endurment a. d. (Hai sögtaðinn. frv. sv.
Björnur gosson. Björnur frv., gosin (J. N. M., gosin
spunk. og Haga Bl.).)

(Op. a) Oft bín meit. Það mættu tveimur 17. 18. vnd

Næ.: a. d. tðær n-d. hafa gert nökkrum
stórvægið eigin (equisert). a. frv., sem hin tðær
fari til spillics, en meiri h. ve. legegar spótt
at frv. varði samþ. ólent., sva at frv. varði
skotit undir atker. fyrjóðaninnar og mykorsit
auða þingi. A. II 93. Fru. var samþ. i e. d.
en equisumur. meit 10 samþligi atker. Br I 488.

; p. a. II. d. rauðleffloji, II. d. frv. meit. 16. Það

; p. a. II. d. II. d. frv. meit. Það go mei

· gosin II. d. frv. (Op. a). gosin (Op. a) meit. Það

(Op. a) · op. a. II. d.

1p. a. II. d. gosin N. stóru II. d. frv. meit. 16. Það

· 1p. a. II. d. gosin (Op. a) II. d. frv. 1g. d. Það

atker go 1p. a. II. d. gosin (Op. a) II. d. frv. 1g. d. Það

Ijördæmalskipan á furingi 1911.

Sinn fork. og Magnús Þórðardóttir bárin fránum
furu. um ljós dæmalskipan. A. 367.

31. blíðstæð: með þa 40 fylkjum alþem., er sati-
skulu einga á Alþ., skal ljósa eftir ljördæmum
á fánum hótt, en hevur grunnið:

'I' hevur búið. Skulu kosinir 5° fum.

'I' Árnesfingi, Ljóðarverf., og Guinavatnarsp. 3 fum.
Ljósið er furingi um sig.

'I' Nortunnarhlip., Sætunnarhlip., Rangársp.,
Hagraverf., og Vatlahlf. 1 fum.: Ljósið er furingi
um sig.

'E' n.: fánum ljördæmum, en mið vanda talið
skal kosinir 1 fum.: Ljósið: Seyðisfj. búið,
Austur- Skálafellsf., Vestur- Skálafellsf. (Lít-
sighús), Vestmannaeigum, Borgar fjörðar eighús
(Skegg karla eighús), Myvatnshús, Snæfellsness. og
Hnappadal (forsnes furingi hér til syðra), Dalasighús
(forsnesfingi hér til syðra), Berastrandar eighús,
16. Vestur- Gráfj. eighús, Gráfj. búið, Nortur- Gráfj. eighús,
Stórhólm (Bala eighús), Akureyrar búið, Sætur-
fingessjark. og Nortur- fingu eighús.

Sinn fork: raðt: at furu. leyðist á feri, at

Myndir og sýningar í myndabankunni

at lejða bari alt fengit: sinni lagi, fyrir-óla, og sunn-
sin. L. velji síðan a.d. - Annarsvært á allfjölmennum
fingurum, t.d.: Finnlandi og Norðri, eru líkt meggja at
lejða í sunn á alt fengit, og skipi sva fengit: dild-
in éta nefndir. Þær með en setur sá kennill á feng-
starfum, sem meggja fyrir. B. II 1987.

För. Ísl. telur at vísu bari frw. frá vegna þess
at fót lejði: : bága mið stjórn. 9 14 . B. II 1987-8.

Förseti segir fót ekki vera, fari at breyta
máli tólu alþrun. með högum . B. II 1988.

För. Ísl. og léttar l. télja a.m. l. ófarið at bera
frw. fram mið þegar á fersu fengi B. II 1988-9.

För. Þork: telur hins vegar, at meiri þærfti
mið þegar at gera sér hjóst hvernigar hert. Þessa
skuli á lejðindanna skiptu: samkvandi mið stjórnun

B. II 1988-1990.

För. visat til stjórnuna. og bora
nál. aðrei B. II 1990.

Myndir og sýningar í myndabankunni

Tað er að hafa myndir og sýningar í myndabankunni

Stjórn. 1917.

B. d. f. V. og Sk. Th., þá eru fránum: n. d.
fyr. til stjórn. um bunt; à stjórn. um hinum seintil.
málefni Íslands 5. júní 1874 og stjórn. 3. okt. 1903
þar. samhly. fyr. alp. 1911. f. 158 ff.

Het heldsmenn fyr. telja fyr. at vísir
májan vegum gællauður, en þó sé: fyrir vethan
bætur sva sem vísir kunn hórr. vethan, afnum
bæj. off. sem miðils sé verður. B. d. f. V.
bætur á at bæj. sé teknar annar en vhr. lejör.
R.h. sé ekki einumigur tvegfaldur heldur sjö-
faldur eftir gjaldandi stjórn. og heimur æt-
verið þó eftir at heimur bætur af vhr. dömu
ef endur heimur fer ekki rannar vit endi lejör-
tíma miðls. Hafnarhólfstein hafi og gert fættu
er heimur valdi síðast leg. bæj. fyr. fói gert: heimur
þó fært ófær: vilja og skotarir fóu verandi
máini hl. og vhr. sem vit ták. þó Skr. g. hafi
hegt at sér öðru vísir, þó er májan trygging
fyrir at sva verð: jákvær. B. III 317.

Fyr. vísat til h. umr.: a. hly. og f. með
borði: n. d.: S. St. B., Guðl. Guðr., Guð. H., Sk. Th.,
Guð. Guðr. Rv., Skr. g., Walt. g. Guðr.

B. III 321. fættu uppl. til ing. lesi: það ger

Né. spítlofnið: Sk. Tn.: leggur til, at fyr. venti: samb. óhreyft. A. 333-5. Í eðru nýð og óheppi leagt og fyr. vitur hefur miðið, at nýr dráttur vart: á afmáni minna leg. kji. fyr. A. 333-

Sv. Gudan., h. H.B., fari Þ.L., fari Jónasson Þóras
fræm svöldj. fáttih. um stj. skemmtilið; en þeir
leggja til at samb. venti: stat fyr.: N.d. alp.
álegtar at skora á landstj. at leggja fyrir marta
alp. fyr. til bort-á stj. landins, súr grannarlegs,
sem þá ventan ekki fengin wír vorum götar meði-
takini af haldra Danas meðin nýja sánum. um sambands-
málið á gundvelli fyr. millolandane. frá 1908. Enn
A. 371. - Persóna meðan segja: nál. sinn, at þei
álið: álew. fyr. um a.d. ekki heppileg. At vísu
bæt: nært reguleg og tímabon bort. at afnuma leg. kji.
en hinsv. nýð skiftar skotanir um hvert: statum
sígi at horfa og eru nist gallrir álew. fyr. um at
sannir. alp. skuli aftur sein at um hejosa meðkvæ-
mum til a.d. óhreyfumum hórus. Mala og:
ogger líjenseta líjlegun súr mikilli og snöggi sem
í fyr. og allra fyrirvarar. A. 371.

Hv. g. og Walt. g. hvern fræm svöldj. vörður.
dagkvæ: Meit þei at horfus virðast vera á því,

Stjórn. 1912.

at breskilegur verði leit at nýjanu sannan. um samþandsmálið, er heit: til samþandsstöðvilega við Danir, og af slíkum söttmála hljóti: aftur at leita stjórn. leit, álitur deildin, at heppibegart sín og kostnadsarmist fyrir fjaðrinn, at hafa allan bret. á stjórn. líf, eins útset er þessi leverning fyrir sannan. veitir af, og tákni því fyrir nánsta mið á degsbrauni.

A-372-3.

v. Þ. Þ. um. var Guðr. Guðr. fránum með
möhart-degslári: með því at til standur at leita
samþomulegur við Danir um samþandsmálið á
grundvelli fyr. millolandave. 1908 með þeim leit,
er samþomuleg fast um, hvat: minn á vit og út
á vit, en fast umhildi at sjálfrögðu leita til
stjórn. leit. , fjaðr deildin ekki vett at
gera samb. um stjórn. málit at færri sinni
og tákni því fyrir nánsta mið á degsbrauni.

B III. 371-2.

Sk. - Sk. heldur því fránum, at fjaðr meiri hl.
hliti: svar sann fast sé ein þenn samþandsmálið,
svar brenn konunn til at fresta stjórn. fjaðr sín fast
samt aukning brenn. svar fjaðr valdi
B III. 373-7. En fersi nýjanum, fólk mega líf og

same málí aðgrein var afvinni lagði. og fl. vélkunabrun.

fyr. B. III 32b.

L-S-B. tjáð er eigi miljó samþ. stjórar. ólent. jafn. vel því ekki stað- ár staðfestingar konungs. Þessar blaut: fyr. óannægður með stjórar. eins og frá heimri var aðgreint i fyrri. B. III 32b.

B-S-I. segist hafa verit á móti fyr.: fyrri.

Metal þess sem meir líkast: ekki og tolki sjálfstætt at breyta mið van skýrum s.d. Á hef-fyr. ganga at því lengt: i öfuga ótt, fyrst at tilbunumur deilda verður skor. fyr. jafnvel meini er mið er og er þó óannægð mið fullkomul. nög. Ekki vit: at hafa sva at segja tvö fyrir: landins - Sandurungrin nög raut. Þó ekki getur slíkt greitt fyrir höggjafarstef. um. Fyrir aðrir komið, at sánn meini hl-verfi i vatnandi: hvorni deild. Glæsning verður þá fyrir- mat: Þóra deildina á stj. at metta meina?

Nar verdi at fyllega fyr. fjölmennunum björðdarnar eta líta ab-þjóðarborn. fara fram á b fyr.: í stað lagði. Möt: óvenlegin birt. á gjaldandi björðdarnaskipans. Stj. samit fyr. um myja björðdarnar kipan til at líta fyllega stjórar. af samþ. yrt: en fyr. felta meist: galla grípar. B. III 335-7. vitir; at

St. John - 1912

vh. (36.-g.) skyldes velja 5 af 6 leg.-kj.-pm. frv.
menen fra 1908, før frv.-menen hæftet som et
ns pm. mit bjørndæmmer., en samst ant-
set at fijotin var i sær andvig frv. B. III 338-
9. Det er nu vist at ejer riket skal ha retten

Ynglingar regnar ut i refninga leg-bj. alla eldrar gerda
med tillit: til som bonds mäktins, fast miel verstan
eldri til lyfta kith fyra en fast before varit
borit under at her. spjötarniar. B-III 341-2.

Hølest ved dagstid og natt. Og ut m. somp.
omset 15 alder- genn. 7. ~~B.~~ B. III 346-7. og målt
leng med en sögumri.

Lífslaugar

L. 81.B. var fram spátt til. um stjórar. málid
 rörelsj.: H. d. alp. ályktar að skorva í landssj. að leggja
 fyrir mesta alp. fræ. t. bort. á stjórar. landssins, eis fram
 lega sem fái verður ekki fengin vis van um göðar undir-
 telstar af hendi Þóra meðin nýja saman. um samþands-
 málid á grundvelli fræ. millihundana. frá 1908.

A. 484.

Vit fessa til. var B. f. f. V. fram fái vott., að
 ót ingi á grundvelli fræ. millihundana. frá 1908" falli uitav.

A. 484.

Fessa til. kem að brei til eftir um. B. III 111b.

Sund. Guðrún., St. St. Síðlaði., fain f. f. M., Sig. St.,
 fræ. Pálsen. Valtari S., bærum fram rörelsj. spátt til.
 : samþandsmálid : Alp. ályktar að gefa vott.. að bera fram
 vit henni hættan konungsins, að leikat verdi nýrra
 samninga um samþandsmálid milli Danmerkur og
 Íslands. A. 484.

Eldri að gretta á um. B. I. 18-84,
 Till. samþ. með 31 athv. gegn 5. B. I 85.

Hornaf. 1912.

Bog. f. v. var fráan fyr. t. l. um bret. og viðurka
v. l. um horn. t. allp. 3. okt. 1903. A. 164 ff.

Fær. er: samræmi vit stjórn. fyr. Um blætfalls-
horn. skuldi aðfa út reiðstólk lög, en þar með eru
áber. um ljóndarmaskipanina, skuldi henni nökkrum
þvergth en: áðalatr. haldast óþvergth, og skiftir
þess ekki frekari miði.

Ekkai næst að fyr. hafi verit teknit til
umur.

Hattla-ll. var fráan fáttill. um bret. á
horn. en lífin hennar skiftir hev megar.
A. 424.

Stjórar · 1913 .

B. g. f. v. , Sk. Þr. og Þær. sv. havað fram i und.
þær. t. stjórali. um bunt. á stjórar. um hin seintakl.
málefni Íslends 5. jún. 1874 og stjórali. 3. okt. 1903.

A. 277 ff.

361-5 skifta dekkir málir.

[36 : 8. gr. stjórar. galli bunt, en : hefur stað
komi: flórunnar getur vofit Alþ., og skal það atopna
til koma. eru en tvær mán. sér líðir frá því.
en þingat var vofit, og skal Alþ. stefna sannan
málefni árs frá þingat]

[7. gr.: 11. gr. stjórar. galli bunt, en : stað hefur komi:
Efnið alveg samhlið. stjórar. 1920 3 23.]

8. gr.: 4 gr. stjórali. 1903 og 4. gr. stjórar. galli bunt, en
: stað þeirra komi: 'A Alþ. eiga sat: 36 fylgi.
Alþurs. Tölu þeirra nið brennta með löggum.

9. gr.: 5. gr. stjórali. 3. okt. 1903 (15. gr. stjórar.) galli
bunt en : hefur stað komi: Alþ. skiftast : tvær deildir,
e. d. og n. . '3 m. d. eiga 24 fyr. sati, en : e. d. 12. Skulu
þeir komin : samein. f. en flóðir fyr. til allra
þinga, en hafi verið að bjórti meabilum, i fyrsta sinn
sauð Alþ. hefur sannan aftur fari, en myggjar komin. hafi
fram farið. Vart: þingat: að: e. d., hafi samein.
f. i skautið, þa er fyr. hafur komin verið : hins stað,

10. ag.: Þess ag. stjórn. falli hvert, en: kennar stöt
kanni; þær skulur kanni til af einum: reist. björðumum.
Óblæt hvert meiri bors., eftir því sem bors. meða
fyrir. Nú deyr þær á björt: málhinn, et a few frí, og
skal þá bjóra þær. i henni stöt fyrir fræt, sem eftir
er björt: manns. - Nákværi vegein um bors. verða settar
i borsal.

11. ag.: 10. ag. stjórn. 3. okt. 1903 (17. ag. stjórn.), falli
hvert, en: stötunn kanni: Þorsvætt til Alfs. hefja
borsar og konur, sem eru fald heim á landi et a
hefja átt heim lögheimili s.l. 5 ár, og hefja nít lög-
aldri, en horning fer fram. Frá ætter engum átt
bors. vett, menne kenni hefj verit heimilisfæstur: björ-
ðumum á eitt ár. Nú hefja björn óskilin fjarlega og
mássir konan engi kenn. vett fyrir fræt.

12. ag.: 18. ag. stjórn. endi st. fenning: Þjórvægur til
Alfs- en hever sá, sem bors. vett á, ef kenn er ekki fyrir
mássum ríkis et a. ö. l. i fjarvestu þess. - Þjósa má
samt fann meiri, sem ekki á heima: björðumum
et a hefir verit þær skemur en eitt ár, en heimilis-
fæstur skal kenni hefja verit á Íslendi a.m.k. síðasta
átt átta en horning fer fram.

13. ag.: 7. ag. stjórn. 3. okt. 1903 (19. ag. stjórn.)

3.

Stjórn. 1913.

Falli bent, en: státtinn komi: [Reykj. - Alþ. skrár
saman komu lögnaldaðar með annat bent í, hefji
komunum deki tiltekið annan samkommudeg
fyrir það í. Því er má fessa með 2.] — Nið
verfst meiri hl. fer. hvorran deildar, að aukalp.
sé heldið, og levtar fyrir komunum Alþ. til setur
svo fljótt sem er. 2:gi má fari fyrir lengur
ritja en 4 vikur án samþ. komunus.

314. um friðbelgi Alþ. id. gla. yfir launum

315.: 9. gr. stjórkyl. 3. okt. 1903. (1. megr. 25. gr. stjórn)
Falli bent, en: státtinn komi: Fyrir bent vegna
hefti alþ. skrár, undir eins og fæst en saman komi,
leggja fer. til fjárh. fyrir bent fjarlægt: meðil,
sem i hönd fer.

316.: 16. gr. stjórn. Falli bent, en: státtinn komi:
Efni samhlj. og stjórn. 1920 33 q.

317.: 19. gr. stjórn. Falli bent en: státtinn komi:
Alþ. skrár sjálfir í, bent fer. Fess sé löglaða
komur, svo og inn fer, bent fer. Hefji meist fyrir
enging.

318.: 10. gr. stjórkyl. 3. okt. 1903 (34. gr. stjórn.) Falli bent,
en: státtinn komi svo líkandi mið gr.: Samhlj. að efni
stjórn. 1920 347, sema min er gerð með f. mörkum naf.

Erlendur

1819-22 skifta tekniciðni.

1823. bl-ag. stjórn. orðið er sva: "A lagarleoga samfylgi; stjórel. 1915-21 (64. ag. stjórel. 1874 með viðaðnum) og stjórel. 1920-27 b. 1. og 2. megr. vinnu i hreyf. 2. megr. stjórnunum "á sambandinu milli Ísl. og Danm." en ein „á sambandinu milli Ísl. og Danm.“

1824. neit næst. lagabund: má kveða á um, at þeim lagabund, er Alþ. hefur sams., meði skylda til leyri-leyrar at leysa. Alþ. leysisenda sunnarluost til sams. - Þóin mild fessi er þó þeim skilgreintum brundin, at fullur framtíðarinnar hevurinn fengdildar og frjálf fískum leiðsendur hvefjist atkvæg., enda sé ein kveða kominn stjóri: hender stjóri. fjarstílin dögum eftir at l. voru afgreidd frá Alþingi. Þóningarstæfingarinnar skal þá fyrst leita at, en leiðsendur hafa sams. Alþ. fyr. með atkvæg., en a hinum högabundini frestuva en lífumur, eins fess at atkvæg. hafi verið hrafst. - Undanþegin fessari atkvæg. eru fjarl. og fjárvæntah. sva og fær l., en öðlast sláður gildi lífumur en í móttöldum eru lífumur frá fari, en fær voru afgreidd frá farsigum.

"A þeim um st. tekniciðni: semboð bogið fær. fálli mitur, fegar er stjórel. fessi komna i gildi, og sláður fái fegar fær fránum sijjan komna.

Stjórn. 1913.

B.G.f.J. talar fyrir frv. o. l. um. m. d.

[Sægir alla samræla um afmáni bz-bj. frn., enda engi þeir ekki hevur: þei stjórnar lausalegi, sem hev sé. Að aðallega varast gagnvart bz-ssendum at vñ. hafi vñtt t. at bjóra bænum inn á þingst. upphafl. atlast t. g-a. valdir varon leifar meiri og regndir, en svaði hefur alls ekki varast, heldur hefð bz-bj. at ðó talið skyldu sínar at fylgja vñ. at náleinn. Þó fanns verit marg fólkir á feringum. 6.94. nægjuminiðst með sín]

B.G.B. talar um þær bæt., sem hefði verit taldar næstmyndlegar á stjórn. og nefnir þær bæt. vñtt og björnagreni lærunar, afmáni bz-bj. frn.

6.99. ~~þó að jafn til tímabundins, hvernig~~ ~~verða~~ ~~með~~ skráðin segin frv. at all. verk B.G.f.J. og hevst sjálfur ekki frv.-samræla at öllu lagi: 6.100

H.H. telur óheppilegt at leggja mið ut i nijan díðar ut af vikivætinu 6.103-5. & ókort af bæt., sem frv. fær fram á, þess at hís, at þær æt: ekki veitt um skatna til næsta fyrings, ef ekki længars. 6.105.

Taltir getum talar at afmáni bz-bj. og skiptu s. d. hvat haggi ekki sva á. Fyrir-

. 81. - 1972

kom alegið skv. fyr. þeim hinis brættilegt og miðblá
 verra en at hafa þingið óslíft. Ef þinginir eru slíft
 í 2 deildir, þá er ljóst, at önnur á at vera öðru
 vísá borinn til fers at hinsdra alt af miðið fljóti-
 valli, vera voldars konar lifaflekkni til at koma
 veg fyrir at sinnar borin. Þótt komið of miðilli
 heftingar til leitar. Fers er e.d. alstator öðru
 vísá borin, fari at vist borin. sem banna miðblánum
 og skráðum heftingum af stað en meira farið
 ekki fari, sem til fyrirvara regið en skreyðum
 heftingar. Í samþandsvilkunum frætum. - Umgr. l. og
 Engi - um satin mest megin erfðasati. Annarsel-
 um e. miðið. fyr. borin svíkunat. t.d. Áströður,
 sem fylkir fyrir mynd, hevst alt fryslo vatn og heppi-
 lekt st.j. fyrir horningar meintir. , svo og : Gareldi.
 Í fyr. um klome rule i Ísländi eru allir e.d.
 meira heftig. Klæs á litlum óthalegt at hafa varandi óf-
 getta ekki sva hattulegt. fari at : næm og næra en
 fersin meiri þjörvir af fulltrúnum fyrðarinnar -
 fers en - einanum fær sem göt flólkasöftning á ein
 stað - borin af fryslo, en ó eins aðeigin örva
 fulltrúa hefur. Það er ekki v.h. meit vedi: flólkas-
 vitterna hinnar eins trúandi til at velja fersa meiri

Stjórn. 1913.

heppilega og öllum meginum? Það held það. E.g. t.o.v.
vettava at útnefna þá ekki alla til jafnlanga
tíma. ~~þáttar~~^{Bæta} með því fárra frá að misunumandi
tíma, t.d. h. hevert ór. Þá kærst meira jafnvegur
á eftir því, sem misunumandi stjórnalaflökkur
setur at völdeinn, sva at þeir veggja nálekrum
veginum salt lever í með: öðrum, at því er atjón
málast freyr snertir. 6-118.

Kristinn Danielsson. Það liggur á fersum l. Það
ekki varri nema vegna alþáins hins lag-bj. fum., en
um alþáins þeimur eru allir stjórnalaumum laundum sam-
mála. Enda fætur meðalgerðar: þeimur veguskr., sem fengin
er af óskar stórun fingsretissöger. Allir æt að
hvaða fríleith það var 1909-11, en miðfatt fingsretis höf-^{at bælti}
göngu ríra með þeim skem um höfuði. 6 lag-bj. fum.,
andriða þeim fingsretisini bl., sem fára ótti með
vold og vilja spjóðarinnar. Þeimur doinum eru með
leggja á örvarauðum, sem orðum er af þeim, með
allir vera samnála um at slíku kennill sé ósann-
vinamal. við tilgang fingsretisins 6-121-2. Hérnir
síðan veittu sín á lestar-n. vágnum og vikisváfsáks 6-122.

Það hefur líðin mikinn óhuga almenningars at fá sunnum
bok. fingsretist. 6-123. Með vilja lora við lag-bj. fum.

81pt - 10/272

J. 4. hefti e.t.o. notkent til níus mál af skípunum v.h. og
þegj. felli atit saman, en eru illa mill til, at skr.
stjórar. Þær ekki saman sá tinni, sem þegj. sérkort
v.h. situr at völdum og björt;J. þegj. þær. Þó eru
fái vel rwo hærit at þær standi allir andstæðir v.h.
Auk þess sigr vethvist at vera bata mit meini hl.
þónum, sem skapar mit borin. 6.11.4. fái hafa mann
áhuga á at endurskotun landsveitar. want: breytt rwo,
at samlinn Allg. björni 3 andurval. meit blaut fallekorn.
6.11.4. - Fyr. vísat til 2. um. 7. manna ve.
borin: Þóin Meag., Þótin g., 2. gh.B., Bz. g.-f. o.,
þóln. þóln., Staf. Staf., Þóin Þó., telj. al. 3. alam
þó. aðg. iðla. v.þóar-henging istaka undan go no
fáð. t.þóar-henging taffju no, 11-popt var tóq. Hielingur
meit. jöld. 1, miðj. rwo níka meit. Þær sínar upphögs
tars: it's meit. Id. vísar-henging meit. spárhús
manni meit. meit. vannin. t.þó. sigir go blau
þóum, meit. go no meit. meit. vannin. v.þó. i. sigal
meit. Þó. Þó. meit. meit. meit. meit. meit. meit. meit.
meit. 6.11.3 vísar-henging meit. t.þó. Þó. meit.
III. dudu-stórnáðar go meit. meit. i. meit. t.þó. meit.
meit. t.þó. spárhús meit. meit. meit. meit. meit. meit.
meit. t.þó. meit. meit. meit. meit. meit. meit. meit.

9.

Stjórnar. 1913

L. H. B., Þórh. Þórh., Þórh. Þórh., f. 1881, st. st., R. f.,
gáfu út meini kl. nál. A. 932-b.

Sægjast telja rétt um byggjuna: öllum notatnum á
stjórnar. f. v. frá 1911. A. 932. Meini kl. n. telur
átt halda veri trúskiptinu: deildir og átt brigna
meintnu veri til, af þórrn. en svínumburinn sér, sem
til er ekkið hér, átt setja notkluva trúskipting fyrir
því, átt önnur deildir verði: skiptum regndum
mörnum. Notkluva trúskipting fyrir þessu sé, átt take
upp það ákv., átt öll e.d. sé þórrin blautbundnum
(þórr. um land allt ið nán lagi, og átt þórrn. og björ.
agni) til e.d. sé bundið við 35 ára aldur. A. 933.
Telur ekki tímabart átt leita í l. alþjóðum kl. um
löggjafannum. 933. Hatt um til. n. fagssum um
þórrn- og björagni, en farið þarf ekki átt fara.

B. f. 5. gaf út sér álit. A. 936-939. Telur
um farið kenningu meini kl. átt fylgjum björnsundar meiri
höfði: fyrir með sér miðla bestirnar, en þærli átt
höfði: aggr. Þessi ótti ekki á rökkum reistur, því átt
öll björðir ar jöfn át athenni, gáfuðarini og mannis
altru. Mann og þórrur aldrar upp saman, fá sömu
meintun. Líka um sömu björ og höfði römmur á byggjuna

spri og á hengamál. Stórhánumur er enginn, því at af 5
 hundruum getur hér einn verið r.h., annar bandi, þritji:
 sjöttaumur, fjórti: óbörnumur og fímti: bærnumur, án því
 eru er, þa er og austrath, at bærn. miðurkataðan verður
 hin sama, hevst sem allir lejóra eða þeir einir, sem
 eru hafa vött inn. Þess w. missir enginn reins i, þótt
 allar fái sjálfregðar vött reini: einu o. gresso-deki
 ást. til at skanka frönumur vött reini ur brefa.
 Þa felliw og ást missi hl. til at lejóra tvö þring.
 Sítt með hendingu móti, þeir velja næmar e. og. m. dild.
 En fæt eru tvö þring. Tíll. missi hl. eingi at vera
 fengin stöðumur i þringi og fæt heldni vit fæt, sem
 áður var. En deki er ekki gott at liggja vit stjóra.
 Í öðru lagi en síðar stöðumur engin förf, er henni
 hafa fengit bæren vött, því at alhannum er at hon er
 en tveggjar vengur en bandnum og fæt heldnumi.
 Þa má ein mið öðhart at aftr heldið verð: Ófari a
 í gressum mið henni. - Þeir verð: óbostur at annat
 þringið skalí vera bæti blutbandum bærn.
 Mundu seð: fara at hengjast lígga og að min hafi
 vött bærn. Þeir sem eru: síma sambandi ur
 henni. A. q. 37-8. Útlígi: deildin at hyllest blutfalls-
 bærn. um land allt, en vöttast at lejóra eru einum
 bæmer: st. hinn a lagi: en hæta alt haldast óþró
 a. óh. A. q. 38.

Stjórnar. 1913.

Fersar leit. skiltu málí.

V:ð 6. gr. fyr. Frá ne.: Glomur gerður afnum rafit
m. d. Alþ., og staði þá stofnun til nýrra bosni,
áton en tveir minnunir sem hittir eru frí feri, en hein
var rafir, og Alþ. stefði saman sigríðar en næsta
áv. A. 934. Fersi leit. var feld með 15 gegn 10. 6. 165q.
V:ð 8. gr. fyr. "Sjálfsinnis feld. 6. 165q."
T:ð 8. gr. Í stað "36" komi "40" fersi leit. var
ræmp. og 8. gr. eining með breykt. 6. 165q.

V:ð 9. gr. Frá ne.: Alþ. skiftist: tvenn deildir,
e. fđ. og m. fđ. Í m. d. eiga set: 26 fém., bosni
é blæt brundum bosningum; björðum landins,
en: e-d. eiga set: 14 fém.; fém. e-d. staður bosni
bleft fallskorn. : einum hegi um land allt og jafnungs-
verðum. A. 934

V:ð fersa leit. var B. g. f. 15. fyrri leit.

Í stað "staður ferir": síðari megr. komi: staður b. af
férum. - Aftan við batist: en 8 staður bosni
af samminnum frengi A. 939.

Leit. B. g. f. 15. ræmp. 14 gegn 11 og leit. meini
hl. ne. ræmp. með breykt. 6. 165q.

V:ð 10. gr. fyr. m. d. staður bosni til 4. ára. fyr.
e-d. staður bosni til 8 ára, og fer helmingur fersa
frá 4. hvert ár. Þessi fyr. m. d. meðan í björðum.

stender eti fari frá, skal bjóra fars. i henni stæð, en at eins fyrir fæt timabil, sann aftur er björktimans. Vard: à sama hætt aðst satti: e.d., tákun satti henni var meðan sá, en i blaut á. A. q34-5.

R: Þessar borth. vor B. g. f. v. fram borth. um at gautaðist að:

fars. borinn óblaut brundinni borin. skulu borinn til 4 ára, en fars. borinn óblaut brundinni borin til 8 ára og fær heilumingar spærrar frá fjarða hevert ír. Þeir fars. borinn óblaut brundinni borin meðan á björktimansum stender eti fari frá, skal bjóra fars. i henni stæð, en at eins fyrir fæt, sem aftur er björktimans. Vard: à sama hætt aðst satti: flókkur fars. borinn óblaut brundinni borin, tákun satti henni var meðan sá, en i blaut á. A. q39.

Borth. B. g. f. v. semsp. og borth. meini bl. ne. að borth. og go. fórunig á breðin G. Höfði.

V: Þ. H. go. Fóru meiri bl. ne: fars. aðst að 200.

Storn. mætt við óblaut brundinni borin. til allp. hafa karlur og konur, sem fædd eru heiðar á landi ete hafa að heiðar lög heimili s.l. 5 ár og eða 25 ára, en borningin fer fram; þó aðrir engir að borin. vætti, meira henni hafi óflekkat mannor,

Stjórn. 1913

hafi verið heins: hafi fastar: björðuminn 1 år og sé
 fjan sínr vátáði, enda ekki: slæld fyrir þegar
 svartastykki. En fremur eru þau skilgild: sett, at
 hinir nýju bjösendur, konur, og þeir hafa meiri.
 en ekki hafa borsvætt skr. stjórk. frá 1903, fái
 ekki vett þau, en hinum vati, öll: sinn, heldur
 þessingi, at þeir eru sem óljós. Björð sláva: næsta
 sinn eftir at l. persi eru konur: gildi, skal
 setja á björðslávina þá nýja bjösendur sínar,
 sem eru 40 ára seta eldri, og at ö. leyst: full-
 meggja hinum alri. Skilgildum til borsvættar.
 Næsta ír skal á sama hætt bota við þeim nýjan
 bjösendum, sem eru 39 ára, og seo frw. Lækkur
 eldurstakarverkið um eitt ár i hvert sinn, til pers
 er allir bjösendur, konur sem borkar, hafa
 nyt borsvætt. seo sem segir: upphafi þessarar
 gríðar. — Nið hafa björn óskilinn fjarhaga,
 og missir ekki konan borsvætt ^{sinn}, fyrir því -
 Með sömu skilgildum hafa borkar og konur, sem
 eru 35 ára seta eldri. Borsvætt til e.d. A. ö. l.
 setja borsvættarreglanum um borsvætt og um þat,
 : hvernir vöt varannum skuli koma: stað
 af almenna: e.d. -A. 935.

Erlendur

v:ð persa borth. var B.-g.-f. v. fram borth:

Fella skal hevst „og sé ljós sines nætandi – : upph. persarar gríðar“ — Fella skal og nítur síður megr.: „Hæt sömu skilgreðum – e.d.“. A.-q39.

Borth. B.-g. f. v. voru feldar, en borth. ne. rauð. óþreytt og gr. þær með ákvæðin. 6. 1660-1.

v:ð 12-av. Frá meini hl. ne.: 4x-ord:stwo:

Hljóðagengur til m.-d. allp. er hvern sá, sem borsn-vétt á til dildarinnar; ljóða ná sent þann manns, sem á heima utan ljördamis eða hefur átt þar heima skeiðar en eitt ár. En kennilis-faskar skal henni hafa verið á Íslandi a.-m.k. síðasta árið áður en borsingar fer fram. Hljóðagengi til e.-d. á hvern sá, er borsn-vétt á til spírvar dildar. — Þær dómendur, er hæfa ekki umboðsstörf á henni, eru spó hverki ljóðagengin til m. ne e. d. A.-q35.

B.-g.-f. v. var fram borth. v:ð persa borth. :

Hagr. „Hljóðagengur til - spírvar dildar“ skal óvá: Hljóðagengur: spírvar dildar; sem horst er til með óhlutbundnum borsn., er hvern sá, sem borsn. á til spírvar borsingar; sama er og um ^{ljóðagengi;} spírvar dildar; sem skipt er með óhlutbundnum borsingum,

Stjórar. 1913

at rá er kjörgegur, sem komr. r. hefur til blut-
bundinna bosninga. A. 939.

Borth. B. g. f. v. var fekk, en borth. meiri hl. me.
ramp. á breyti og gr. fannig ákvæðin. 6. 1662.

Eigin borth. komur mið 89 13-18. og fær ramp.
ákvæðum. 6. 1662. Saman um 823. 6. 1663.

324 (alþjóðumákv.) var fekk mið 20-3. 6. 1663
Aðeins um st. skái: Frá meiri hl. me.

Umboð bæki. fær. fella miðum. fegar atjápl.

Fersi komna: gildi, og staður þá komni: fyrsta
sinn allir 14 fær. til e.d. og jafnunagur varanum
með blutfallsbosningarum um land allt. — A fyrsta
regul. Alls. aftur bosningar skal ákvæta með blut-
brest:, hvarjir e.d. meiri skuli fáva frá allri
4 ár. — Áhr. óblutbundnar kom. staður fáva
fráum sem fyrst allri blutfallsforn. til e.d.,
og ekki síðan en innan óvifjöldunar. — 2. myg.
12. go. tekur ekki til dómara spírra, en ein skipta
landsréttir við hinum. — Borth. á kneskráker., sem skil-
legt: fyrir kjörgeggi, með ekki til spírra manna.
Sinn þá komna er að sýga setu á Alþ. en atjápl.
Fersi óbllest gildi. — Blei mikilis farta innan lands
en heldur ekki skilegt: fyrir kjörgeggi. A. 936

Epl-ndóð 72

B. g. f. v. var fránum brott. við ferra brott:

Fyrir „ákvæð 14“ komi: b. - Aðra megr. skulda
vara sva: A fyrsta megr. Alþ. eftir horn. skul
ákvæð með blautbæti; hvernig skuli fara frá eftir
4 ár, þeirra sem horrir voru blautbundar um
hornimugum. - (ír sítur megr. galli örðin
„til e.d.“) A. 93q.

B. g. f. v. tók aftur fóð megr. sem er i
reiðum hev at framan. B. 1663. A. ö. l. van
brott. Þá var samb.

Svo líkum ít sem sítasta megr. : brott.
meini bl. ve. eiga fóðr ekki heima, heldur hal-
heim verit brott. B. g. f. v. við megr. fóðr
sem givent er næst í undan. B. 1663. A. m. k.
en 5. megr. ákvæð um st. salar givent svo
á. A. 1084, sem hev halfi verit um brott. at
væta samb. við J. unnu. n. d., „Hliðabifesta
innanlands en heldur ekki staðgengi: fyrir leigangengi
þeirra manna, sem fóðr kannu at eiga setu á Alþ.
en stjórel. þessi ótlant gildi“

Aðgerðin. van. st. salar, ^{þau. til. ve.} samb. með þessum
brott. B. 1663.

A. 1663. Það er óljós, hvort er óljós, hvort er óljós,

Stjórn. 1913.

Fr.: Í 2. vinn. m. d. tólf: fyrstu Þórir Magnússon fránum. varinni hl.-ne. Hann heit vit at till-ne. sem skipun Fríðarins varð: e-t-v. ekki teknit vel, sem staklaða vegna þess at farið er farið fram í hæðum lejordanna, sem eru vora nökktu vidkuðuðuði. Fyrirkomulag farið, sem ne. Stundur uppt í hefur miklu kost:. freyjan kost. er gæður sem almennum sparf at setja einhverjan skordun. farið skipun e-t. munda og dreiga sín hreyfipolitik og hovvaskanum, fari f.m.-e.d. munda skeða sig sem fari. fyrirvara i heild. Síðið munda skipun regnunar, feltnar ríðurum og sunni h. þeirri sínum, er at ur hafa setið á fríði. Þui heldur fram, at blæbundnar kost. um land alt minni leita til at hefst verð: heyrubringar kostir og þa hinnum vit at jövan. Efa at getta sér vett, en sér sín heldur ekki skeðið skotur, fari at fari er vitalegt, at þær - stöðu sínum vegna hlyjóta at sínum mest almennum máluum og athusa þær. Blæfari verð ekki skeði, at vit hafi aldrei að þá meiri sem eingöngu hafa getat gefið sig at politik. Flestir hafa orðið at hafa stjórnunum sem hýaverk. L. 1578. Vígusar völ. B. g. f. v.

. Elptundar

um at enga blytnir og minni leida af myndum
koma·vætar. 6. 1578-80.

B. L. T. Sejur að fyrst sé ásettur best, at ske.
fyrir komulaagi meini kl. - à c. d. um um um við fá
felsta meiri inn á þingjum. Þitt valparormar hvert þei
vernt að sameiði grjóðris vegudir. Þeir hagast
meit að komest á þing, sem eru komin um land
alt. En að hvenjan þeir eru kumin, gatir ekki eins
mikils. Fyrst yðru sinniði brallarar, málvöldrunar
og ákafanum, sem kennut að - hversin og frjóle-
legdir viti atj- og blytnigum. En meini líkun
til fyrra þer, sem atjómin flólkarsins hafa
ásetur aitt og þær vata næstu um lístanu.
Hver flólkur munið þá setja á lístanu þa, sem
næstu ar líkun veri til að meit fylgi heftar. Þann
meigin munder fyrst komest að örvaðamir, vitvassir
áhugamenn, sem ekki voru i heldrarsamir, en hins v-
gardsins tilhifadrar, að anheldrarsamir ambættisnarra.
Liggarsar. Niðurstótan fyrst: fannig fyrvöfus
við fyrst, sem meini kl. - at leit t: l. 6. 1581.
Hér í a. ö. h. eru blytnigahathuna og myndum
koma·vætar meit sömu vöku og - mál og
þarf ekki að take fyrst upp. C. 1581-6. Sejur -

Stjór. 1913 ·

Fóra at setja höfud sitt at vedi: fyrir, at
þjóðin vilji ekki at öll-e.d. vedi: borin líkut.
lænður um borin., og henni geta sett fringsat:
sin: vedi. Það mun rjárt at eg hefði höftinn.
6.1585. Ef minnar till. fella verður ekki
heft at koma fram stjór. bkt. á fessum
þingi. 6.1586. nái til.

Hanns Höfði við ekki eins meðfallinn fram.
gengi málhins og við henni., þær einhvern af
því at við tákni henni fyrirt óvægum við.
vættáker., sem veiguandi sé hvort konungur
geti fallist á. Samma la bkt. ne.: öllur atkví-
atritum. 1586-8.

Stjóri: hvetst hafa skrifat undir nái. með fyrir-
vara, einhvern vegna óker. um e.d. Skor. till. meini
hl. verður e.d. sett at nökkrum leyst: til höfuds
m.d. et a á et vera eins konur kjóðurband
til et rjá um, et m.d. fari ekki at meina ógati:
lega at rjá: sunn. En en er það kvaust til
þeimra meina, sem borin verða i aust. Reyðindan-
um, et fess agerst alls ekki meini förf heiðfir
en hinn agat et þeim sé skýratur. ein ekoran
gjörvít a meðan meit e.d., enda rjárin vegestan

Elpt. undir

at deildarinn jöfnum höndum brengta og hóða þær
fyrir annari. Þegar e.d., sem hefur líkt samhæf-
vit m.d., á at vera slægbræður eglar fyrir fyrir
eklauna framburðum, sem m.d. vil át komist
á. Þá er verslunilegt, hvor miðög þat drögur ír
þingstund til fíumingu manna, at vits a fann brevissonum
mell afir hóft: sér. Þat ákva um 35'ars aldurs-
marki til e.d. en fullkomlega fullmægt fari næst-
sigulega: heldi, sem e.d. á at vera 1. ma og næst
fari at hafa 6 fimm. Þorska blaut brundum þors.
Meit tvöfalt lengra björt: meahili en adrir fimm.
Enda megi ekki, at farsinn fimm. varð: i sonning.
við við hins 8. Sá við Jónas Þorvaldur deildar-
innum. 6. 1591-2. Skr. till. ne. mundi og þurfa at
fakka björðumskosn. fimm. Þetta mun reikst mis-
jaflege fyrir alment, fylgji hin einstöðum hevut
kvæna fari illa at missa áhrif á þingsmannusval.
Þess munnum seinn seora ærtar þorsar mundu heldur
ekki verða eins kennagjir stathættum og ábúga-
málmum einstaklu hevata og er þó miðög mikil
undir fari komist at ses á. 6. 1591. En sonning
möt fallin fari at líta seora laugan kíma líta
þau til þors. Mættar engin kennir þorsin at fulla til
agreiða. 6. 1591-4.

Stjórar. 1913.

Sk-Tb. hvort geta falt sig við, at e.d. sé hevin öll: einn lagi blitlundi með horn sem land alt, en ekki við at hornvættur og björugagni sé bundið við 35 ára aldur. Þessir á, at: mörugum meðum eigi ekcert í hald vith á sér, og spott þat sé gott: ótrum, þá sé engin frugaging fyrir, at ekki björundur en 35 ára henni hafi hækur at græna á milli en hennir gagni. Sp.e. fari sé hennum betri at að fræðilega lægra hornum. Sítt ljóst at allir, sem fulltida eru orðirnar bera ábyrgð á fari, at eigi sé af fjöld félögum, né i gott einstaklinga færst at annars, eitt at a meit framleið, sem varast er og var farið fari at sjálfrögn örblum horn. og björugagnir vættur, fari þessar sjónvarandi, hvort er um e. at a m.d. vildu.

B. 15 q 6 - 7.

L-H-B. tjað sig fáum legan til at gera notkunar tilslabainir al frumagangur fyr. Eftir t.d. a einhverjan smáatriður við. skiptum e.d., at horn. v. viður. manna og kvenna; en álitur fyr hörubær meitagn. legar, ef við ekunn ekki ekki at fáit veltast alt af miði fyrst: stað. Og allur fari björunda. Höper heldju meit víska 1905 meði að engin

si me spott: vera: landinu. Galdur mundi, meginum af
fearn sem voru með málum milli landsamrar. hafa
vist boru. færvegur veitir að búa sér um, að
bjósendi flöðið komi ekki alt: minn. Það er ófá að
at tveggja sem hafa skiptu e.d., alftjent jafr-
margi og þar eru mið megar komungar. Til
mála að: komist að henni hér til falls boru. Það i-
e.d. veit: borur i fléttu en sínar björðum, t.d.
4 fjarðanars björðum, eða annar þú líkt. Því er
það slíkt varu til i færri voru það grundvelli-
run heldið. 6. 1601-2.

Einar Þorláksson telur órannat að förf. sé i færri
míbilla: heldi: e.d. fengst myndar, veljast gamli
hér til: næstu einheimi ír heit og hafi og megi
tröllat við í færslum valli. 6. 1606.

Negris Kristjánsson telur til: meiri hl. um e.d.
mjög var hugaventur, fætta fyrir komuleg tilgangi að
leita til að björðumum fá ekki, og þat munni valla
míbilla óinngjá um land allt. Hugger fari verar
etliklegt „at landit ekki alt eitt björðum en önnur
skiltugt: sett fyrir björðunum og boru. til e.d. en
fearnum n.“ 6. 1608. Næst synlegt að fearn sem vilja
færri skiptu a e.d. geri agrar fyrir hvernig fearn

Stjórn. 1913.

viliði hegg björðumum. 6.1608-9.

Bætur. Eggars regin það sérstaklega öllum þeum.
 Vægt að fyrðin vilið laiði bækj. fær. afmunda. 6.1610.
 Í eina björðumafjöldunum varð sagnlegt að skipta e-d-um
 það hins vært: líklegri til vorðavars: hældið er. m. d.
 En fari að vorðavars læst: vart með 3 ára björðumána
 og 35 ára þors. rætti. Þá sjálfa ein vænta það aldrei
 hekkir stjórnvaldunum, sem til e-d. vænta kólfning
 hvernig sem fari vænda þorsar, hvort heldur með
 blæt fellsþorn. eða á annan hátt. Af till. meiri kl.
 leitir að e-d. væntar hauptata - eða jafnvel hækjars
 fínug. þær sem björðunum ít um meikitir geta ekki
 notið sín i þessum þorsingum. Nokkert til:
 fari að þessin meiri munði skoða sig sem full
 trúna alls landsins, en af eitt hvat stórrumál, sem
 meint: hvík sérstaklega, þorsar til atkv., meiri
 hátt við, að fari hóllust að hvíku ræsfirna.
 Hætsugsalegt að sjá fyrir að vorðavars vegum jafn
 vært: milli meikitir og hauptata. „Við sun
 hinnum upp: meit þurfinu líka að lifa!“ 6.1612-13.
 Þá gengi og sko. færur að fælja björðumum eða
 a. m. k. björðumánum þors. og meiri það
 leita af sín mikla óvægu. Hællast frekar að
 Nokkert til hafnarlags: hvík, sunn horrist hef: færur,
 vegus þess með megin ferðalagið, lausnir, ekki færur,

Epl-ndz/72

till. minni bl. en intarbeinnir þó at í þeim sé "princip" leysí. Það til sannvisum um at finna hér beppilegir leið. 6.1613.

Mattíass Þórðsson till. minni bl. um e.d. verða til at varða algerlega björðanarskipan landsins og en og feri mið gallium þeim. líkl. valin fyrir ne. at gera hin 8 ^{tri} aðilnumningsbjörðanum at einnum-ungsbjörðanum, en þat verður aldrei virsolt, þær björðanum munur fá take af líkum frett! ^{6.1614.} Landsmálum, l. 8 e.d. munur setja h. n. b. eingöngun heggviskingar, þær verða listamir hinnar til, feri at þær setja miðstjórnir flokkana, og þær munur setja hvernig elstir verða í listumum. 6.1615.

fundi: v.- Graff. sýslan komuptar með at þeimur miðumtökum, at take metti 8 af þeim elstu, sem eru bomin til m.d. og setja í e.d., en hinnar skyldur vera bomin með blæt fallsbomningum. 6.1616.

Gönn Þórðsson. þótt 8 björðanaborn. eru. fá ekki. þá fá ekki elstu með björðanum. Þjörðanarkift. umgin mið myög svætt leið og þarf að greftingar. Fá ekki metti: björðanum nokkuð elhil. með feri at habba örunn at fóllas fólk. Að meyni: Graff. og

14

Stjórn. - 1913.

math. t. d. Vagga

Seðist í f. til þeirra höfðumána, sem þau voru
á óur lífeti af 6.1617-18. Mikil hér var um
 kálfum um skiftinagr Alþ.: Þeildir, sem regðar
 voru réttara að bolla tvenn miðstofan eru tvö
 fingr., þer að til þeirra að verða hessi a
 gagnólikum aðgreind velli. Þær er aðalþengingum
 i fyr. og aðalmisunum að skotumum meini
 og minni hl. 6.1619. Þóski mundi hopparselt að
 hefja óskift fingr. Fjórtínum er meira að sérriðast
 eftir hvernigum galurum. Þetta á sér stað hja öllum
 fjórtínum, og er nokkuð óhlíðat, og má ekki síður
 hrisa við þer eftir að hjsendum vorður fylgat.
 Fingr sem horst er eftir slíkum skagnilegum fyrst
 getur agið sér mikinn skata, að seint að aðrei
 vort: bætur. Flest öll fríðursta hörðin haf
 þessar. tvö fingr. Flest fríðursta hörðin hefja
 lengum réttara afturhald en er hér. Í hr. Englað,
 Canada, Danmörk. Í þessum fyr. er gættað til
 meira en hjsendur til e.d. hafi dálit: 5 meiri
 lífssvergur en þessi hjsenda. Ístvækt að fá
 miðibúaða: þer alví, hvorten dugar að binda horn.
 mætt við alví næ stóll. Aldrunum, þat eru sem hegt
 er að ríða við þer að með hornum heimur

Bláhildur Þórhallsdóttir

lífssvæðus. Réttast at tryggja miklu meira
iheld: e.d. en hér er aðst, en létta hennu aftur á
misti leifa einumgis frentandi veitunarsvald um
tiltakist á valbíl. b. 1619-20. Þá heildarinn e.d. aði
dobi und:t megt-legnum náleinn til miðurloegs. Þær að
þær munu lífa spessa frentun af, betra at draga gött
michi: fá or en blaupa sva í sig, at ílt eru e.t.v.
önnugleist sé at lagfara þeit aftur. b. 1621. Ef
persar til:ll. um e.d. verða fóldar aðreið: og hikkomst
athor-á misti öllu fr. Glæddur um at hér. Lsf.
hef: ekki fundit lauru vandaður. Þær leifa ekki
skrifit, at iheldst tryggingsins felst: aldri bjósenda
en ekki þeimra bosser. b. 1621. Síð mistkværa, at
e.d. munda verða samansett af tömmum R-vikur
spur.: meira legi undarleg. Þá m.d. aitja um 10
spur.: um hvík af 26 dnn. Ennig að. at þær
göndu blætfallslega sva megar með blætfallslosn.
Minni tryggings fyrir bosser. Leifra manna: sunakkjör-
dannur. Þær komust miklu fremar at persontilag
ákvæf og knappa politík. Glæðri munu bosser
þær. til:ll. ne. En ef hafið munu sva: hvík,
ekker á misti þær að bjósa fá til e.d. Þess
deildin að at gata heymuna sinstalera bjóndana.